

Algemene Vereniging voor Liefhebbers van
SAARLOOSWOLFHONDEN

Jaargang 9 Nr. 1

Beste leden,

Den Haag, 6 februari 2015

TROS Radar besteedde eind vorig jaar aandacht aan de misstanden in de rashondenfokkerij. Marianne Eggink vertelde in de uitzending over erfelijke afwijkingen en inteelt en wat we eraan proberen te doen. Na afloop spraken de programmamakers nog even met ons na. Ze hadden veel sympathie voor ons initiatief voor outcross bij de Saarloos Wolfhond en stelden voor het proces te blijven volgen.

Iedereen die vragen heeft over het behoud van rastype na een outcross raad ik aan de film "Let there be genes to save our breeds" te bekijken op onze Facebookpagina. Na 3 generaties terugfokken is amper nog verlies van rastype te zien.

Graag vraag ik ook jullie aandacht voor het interview dat de redactie had met Arda Zwart. Haar verhaal over jarenlange intriges, machtsmisbruik en jaloezie in de Saarlooswolfhondenwereld is verbijsterend en aangrijpend. Gelukkig is haar grote passie voor ons ras gebleven.

Uit het jaarverslag over 2014 blijkt weer eens welke initiatieven onze vereniging ontplooit om ons prachtige ras onder de aandacht van het publiek te brengen en voor de toekomst te behouden. Dank aan iedereen die hier enthousiast aan mee heeft gewerkt.

Dank ook aan Thomas Bakke die vanuit een winters Noorwegen de mooie foto van Nord Tarraq stuurde voor de voorpagina.

Graag tot ziens op de Nieuwjaarswandeling op 22 februari, op 1 maart op het fokkeroverleg en op 12 april op de ledenvergadering en de outcrosskeuring.

Met vriendelijke groet,
Reinier van Wattum, voorzitter

5	Interview met Arda Zwart
7	Nieuwe EU regels
8	AVLS Jaarverslag 2014
10	Een leerprogramma voor pups
11	Demodex
13	Speuren met een glimlach
15	Agressie bij honden
16	Nieuw leven
17	De blik van de wolf, deel 3

COLOFON

VOORZITTER:

Reinier van Wattum

SECRETARIS:

Jacqueline van Koesveld

PENNINGMEESTER:

Robbert Haas

BESTUURSLEDEN:

Marijke Saarloos

Esther Siteur - van Rijnstra

REDACTIE:

Johan Berends

Hella Liefding

Peter Piers

FOTO'S:

Thomas Bakke, Arda Zwart,
Johan Berends, Ineke Pompen,
Nathalie Mol, Carmen Tischler,
Etta van der Molen.

Onze doelstelling

De Saarloos Wolfhond is als ras gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969). De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van alle Saarlooswolfhonden, ongeacht waar de hond is gefokt. Het is geen hond voor iedereen, maar voor een kleine groep liefhebbers, die zijn kwaliteiten en beperkingen op waarde weet te schatten. Het zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten.

De AVLS is erkend door de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied. De vereniging wil het ras voor de toekomst behouden en iedereen die de Saarloos Wolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren over alle aspecten van het ras.

De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie welzijn en gezondheid van de honden altijd centraal staan. Het ras heeft een smalle en kwetsbare genenpool. Daarom wil de AVLS de genenpool waar mogelijk verbreden. Dit aspect van ons fokbeleid zal voor het behoud van ons ras van onschatbare waarde zijn.

De AVLS verwelkomt iedereen, met of zonder hond, en kent geen ballotage. Het enige wat we vragen is dat je als lid achter onze doelstellingen staat.

De statuten en het huishoudelijk reglement vind je op onze website. Voor alle vragen over gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, lidmaatschap en verdere informatie, mail je naar: secretaris.avls@gmail.com
Bezoek ook onze website: www.avls.nl

Correspondentieadres:
Secretariaat AVLS, De Ruyterweg 11, 2665 AL Bleiswijk.

Lid worden

Wil je het werk van de AVLS steunen? Word lid! Je kunt je aanmelden op: www.avls.nl> vereniging> lid worden.

De contributie bedraagt € 27,50 per jaar, te betalen voor 1 april. (nieuwe leden na 1 juli half geld). Eenmalig inschrijfgeld € 10. Gezinsleden € 17,50 per jaar. Raadpleeg de website voor meer informatie. www.avls.nl

De contributie overmaken op IBAN banknummer:

NL 77 RABO 0115 957 707
Voor een buitenlandse bankrekening:
BIC/Swift Code RABONL2U

Ten name van: Ver. Voor Liefhebbers van Saarloos. Onder vermelding van: contributie.

Maak het jezelf en ons gemakkelijk en vraag een automatische incasso aan. secretaris.avls@gmail.com

Ledenvergadering en keuring outcross 12 april 2015

De jaarlijkse algemene ledenvergadering zal worden gehouden op zondag 12 april in Dogcenter Zaltbommel om 14.00 uur. Toegang uitsluitend voor leden en gezinsleden van de AVLS. Agendavoorstellen kunnen drie weken voor de vergadering worden ingediend bij de secretaris. Voorafgaand aan de vergadering zullen de honden van het outcross nest om 11.00 uur worden gekeurd door de selectiecommissie. Ook niet leden zijn daarbij welkom.

Arda Zwart en het andere verhaal

Zwart van Helmond, een legendarische kennelnaam voor wie de geschiedenis van de Saarlooswolfhond een beetje kent. Het was de kennel van Arda Zwart - van der Maas. De redactie spoorde haar op om meer te weten te komen over de geschiedenis van ons ras. Hoe een grote passie voor de Saarlooswolfhond kon veranderen in frustratie en verdriet om de soms allesoverheersende jaloezie in de hondenwereld. Maar de passie is nooit verdwenen. Lees hier haar aangrijpende verhaal.

door Hella Liefing

Het is februari 1991. Een kille, mistige dag. De winter doet nog een poging de lage landen te veroveren. Door de mist rijdt een vrouw. Alleen. Haar man is met de kinderen achtergebleven bij haar overige familie, verzameld omdat vader Van der Maas stervende is. In tranen rijdt de vrouw naar het zuiden, door de mist, naar Brussel. Ze is gesommeerd te verschijnen voor een tuchtcommissie. Baron J-P. Coppens d'Eeckenbrugge had op 4 februari het aangetekend schrijven ondertekend waarin ze werd opgeroepen zich te komen verantwoorden.

Klacht

Nee, het ging niet om een moord of een ander groot misdrijf. Het betrof de Tuchtcommissie van de Koninklijke Kynologische Unie St-Hubertus. Zetelend te Brussel. De commissie had gereageerd op een klacht van de heer Jan Verbeeck, tegen deze vrouw en nog vier andere mensen. Wat had het vijftal misdreven? Zij hadden deelgenomen aan "KUSH-FCI tentoonstellingen niettegenstaande zij lid zijn van

Arda Zwart - van der Maas

een dissidente vereniging". Het was niet waar, het werd allemaal ontzenuwd als loze en boosaardige aantijgingen, maar de brief was dermate dreigend en onaangenaam dat Arda Zwart haar stervende vader achterlaat en naar Brussel rijdt. Gelukkig was ze thuis voordat haar vader kwam te overlijden. Het was het slotakkoord van een periode die tien jaar omspant en die er uiteindelijk toe leidde dat onze hoofdpersoon de hondenwereld de rug toekeerde.

Privékennel

Arda Zwart. Over haar gaat dit verhaal. We hebben haar benaderd omdat ze licht kan doen schijnen op een periode in de geschiedenis van de Saarloos Wolfhond waarover we weinig weten. Het gaat om de tijd waarin de rasvereniging NVSWH in handen komt van het echtpaar Pielanen, dat zich vervolgens omringde met een groepje vertrouwelingen en samen met hen de NVSWH ombouwde tot een privékennel waar elk kritisch geluid meteen werd gesmoord.

Dat deze mensen voor weinig terugdeinzen was al bekend. Maar we missen nog veel feiten, die anders dan door 'oral history' moeilijk te achterhalen en te documenteren zijn. Want de archieven van de rasvereniging NVSWH zijn niet toegankelijk voor andersdenkenden, en de geschiede-

nis is in het enige officiële boekwerk zodanig herschreven dat schurken helden zijn geworden.

Pijn

Er zit dus niets anders op dan de getuigen en hoofdrolspelers uit die tijd te spreken. We hebben al veel van die gesprekken gevoerd en er verslag van gedaan in dit blad. Wie nog miste was een beroemde fokster uit die jaren. Arda Zwart. Haar honden droegen als kennelnaam Zwart van Helmond, een naam die stamt uit de periode kort na de erkenning van de Saarloos Wolfhond. Haar prachtige landhuis met enorme tuin in Helmond is jaren vol geweest met Saarlooswolfhonden. Het viel niet mee Arda Zwart te spreken te krijgen. Het is lang geleden, maar het heeft veel pijn gedaan. En de kinderen hadden ook al gezegd: "Mam, laat het toch rusten, je hebt er al last genoeg van gehad". Maar mevrouw Zwart heeft wel alles bewaard. Ze bezit een rijk archief dat vele documenten bevat waarmee we de geschiedenis van de Saarloos Wolfhond in Nederland kunnen aanvullen. Al zoekend in haar archief overviel haar weer hoe akelig het allemaal was geweest.

Vragen

En zo kwam het dat wij op een zomerse dag het eerste gesprek met haar konden voeren. Zoals we vaker heb-

ben gehoord, begon de ellende toen Arda Zwart met een paar medestanders vragen gingen stellen bij de manier waarop de NVSWH werd geleid. We schrijven 1982. Het ging niet goed met de populatie. Zwart en haar medestanders maakten zich zorgen over de gezondheid van de honden en stelden voor professor Job Bouw te vragen een advies uit te brengen hoe het verder moest met de Saarloos Wolfhond. Bouw was geen kleine jongen in de hondenwereld: de hoogleraar diergeneeskunde was voorzitter van de Raad van Beheer voor de kynologie. "Dat leek ons dé geschikte man, ook al omdat hij toen al vraagtekens zette bij de fokkerij die vooral op het uiterlijk was gericht. Hij ging voor het welzijn van de hond, voor mensen die gewoon een leuke huishond wilden", herinnert Arda zich. Het bestuur van de NVSWH had geen behoefte aan advies. Men deed toen al alles zelf. Centraal fokbeleid, pubbemiddeling, schrijven van de rasstandaard en zorgen dat alleen de eigen honden prijzen wonnen.

kennelregistratie Zwart van Helmond

Royement

Alle pogingen om in gesprek te komen strandden, maar tot grote schrik van de betrokken leden werden ze wel ineens geroyeerd. De boze leden bereidden een kort geding voor om dat te voorkomen. De door het bestuur verasmade professor Bouw kreeg als bemiddelaar voor elkaar dat het royement werd ingetrokken, en dat er een 'commissie van goede diensten' zou worden ingesteld. *(deze gang van zaken ligt vast in brieven waarover de redactie de beschikking heeft-1)*. "Het ging ons om de honden, en dat had professor Bouw ook heel goed in de gaten. Daarom waren we ook bereid het aangekondigde geding in te trekken." Maar dat was buiten de vastbe-

slotenheid van de Pielanens gerekend. Op 22 april 1982 komt er nog een brief dat het royement is ingetrokken, maar intussen heeft Pielanen een nieuwe ledenvergadering uitgeschreven op zondag 2 mei. Daar werden de vijf alsnog geroyeerd. Wettig was dat niet. "We waren er niet bij, omdat we vermoedden toch weer geroyeerd te zullen worden", zegt Arda nu. "We hoorden later van de enkele tegenstemmers dat er tientallen nieuwe gezichten in de zaal zaten."

Duidelijk was dat zelfs professor Bouw daar niets meer aan kon doen. Hij zou zelf overigens daarna aftreden als voorzitter van de Raad van Beheer omdat hij vond dat die veel te weinig actie ondernam tegen de gezondheidsschade aan honden door de fokpraktijken van de rasverenigingen. Hij was ook op andere gebieden zijn tijd ver vooruit: hij ontwikkelde al in de jaren tachtig een computerprogramma om het inteeltcoëfficiënt te kunnen berekenen. De NVSWH had daar overigens destijds geen behoefte aan. Sterker: het gebruik ervan werd de leden verboden.

Eigen geluid

Voor de geroyeerde hondenliefhebbers zat er maar één ding op: een eigen stichting oprichten. Een nieuwe vereniging zou bij gebrek aan erkenning door de RvB weinig zin hebben gehad. Maar de Leendert Saarloos Stichting wilde niettemin proberen ook het eigen geluid te laten horen... dan maar buiten de NVSWH. "Ik heb zelf geprobeerd om zoveel mogelijk oude honden op te sporen", vertelt Arda. De LSS stond mensen met Saarlooswolfhonden terzijde met raad en daad op gebied van fokken, maar ook heel praktisch. "Naar tentoonstellingen gaan is een prijzige hobby, en dat kan niet iedereen zich veroorloven. Ik heb heel veel honden opgehaald om voor te brengen." Maar intussen was de oorlog verklaard door de NVSWH en werd door Diny Pielanen en haar kompanen in en buiten de showring geen middel ongebruikt gelaten om keurmeesters te intimideren, mensen met dissidente meningen te belasteren en te voorkomen dat hun honden zouden worden

bekroond. Dat hielp overigens niet altijd: tientallen honden uit het 'dissidente kamp' werden gewoon kampioen. Kort voor de episode met de tuchtzaak in Brussel had Arda alles nog maar eens opgeschreven.

Ilco Ingolf Zwart van Helmond

Ziek

De aanleiding was even bizar als ongelooflijk. Eigenaren van honden uit haar kennel Zwart van Helmond waren ongerust aan het bellen geslagen omdat ze waren gewaarschuwd voor erfelijke ziektes. Arda werd er zelf ziek van. "Het was allemaal zo ongelooflijk gemeen en laag-bij-de-gronds. Ik kreeg op een kwade dag zelfs de Dierenbescherming aan de deur. De honden zouden hier slecht behandeld worden..."

Natuurlijk was dat volslagen nonsens, maar voor Arda was de lol er helemaal af. "Men heeft alles gedaan om ons kapot te maken en de voet dwars te zetten. En waarom? Alleen om de eigen kennel te beschermen en te zorgen dat niemand anders kampioenen kreeg. Met het welzijn van de honden had het helemaal niets te maken. Voor Arda behoort het allemaal tot het verleden, al flakkert soms de verontwaardiging weer op en is het verdriet over wat haar is aangedaan nog altijd te zien.

Ze is lang geleden met het fokken van Saarlooswolfhonden gestopt en heeft alleen nog af en toe een logeerhond. Maar als ze de foto's van haar eerste Saarloosjes weer ziet, verzachten de trekken. "Oh, we hadden zulke prachtige nesten en al die bolletjes liepen hier dan allemaal in de tuin. Mooie tijden waren dat. En... hoe is het met jullie honden?"

Nieuwe EU regels voor vervoer van gezelschapsdieren

De voorschriften voor het reizen met gezelschapsdieren zijn eind vorig jaar veranderd binnen de Europese Unie. Wanneer we bijvoorbeeld een pup afnemen bij een buitenlandse fokker krijgen we te maken met de nieuwe Europese wet- en regelgeving met betrekking tot de in- en uitvoer van dieren en entingen tegen ziektes als rabiës die voor alle EU landen gelden. De regels voor het afleveren en registreren van paspoorten en voor de vaccinatie tegen rabiës zijn aangepast. Hiermee dienen ook onze fokkers rekening te houden. Tevens is het niet-commerciële verkeer van dieren nu duidelijker gedefinieerd.

Rabiësvaccinatie

Vanaf 29 december 2014 geldt de regel dat vanaf 12 weken bij pups de eerste vaccinatie tegen rabiës kan worden uitgevoerd. Maar pas na 21 dagen is die vaccinatie geldig! (dus vanaf de leeftijd van 15 weken). Dat betekent dat pups die jonger zijn dan 15 weken vanaf 29 december 2014 niet meer in Nederland kunnen worden geïmporteerd en uit Nederland worden geëxporteerd!

EU paspoort

Het Europees paspoort voor gezelschapsdieren wordt aangepast en fraude bestendiger. De dierenarts kan

de paspoorten alleen verkrijgen via bij de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit geregistreerde drukkers van paspoorten.

Deze drukkers mogen de paspoorten alleen afgeven aan in Nederland geregistreerde dierenartsen en moeten registreren welke paspoortnummers zijn afgeleverd. Een paspoort kan alleen via de dierenarts verstrekt worden aan de eigenaar.

het nieuwe EU paspoort

Het moet bij aflevering alle identificatiegegevens bevatten zowel van het dier als van de eigenaar en ook door de eigenaar worden ondertekend. Na controle van de identificatiegegevens van het dier wordt de bladzijde met die gegevens in het paspoort gelamineerd door de dierenarts.

◆ De dierenarts moet registreren welk paspoortnummer aan welk dier is afgegeven.

◆ De dierenarts moet deze gegevens ten minste gedurende drie jaar bewaren.

Blanco paspoorten kunnen dus niet langer in omloop zijn bij hondenfokkers en handelaren. De paspoorten die voor 29 december 2014 zijn afgeleverd aan de eigenaar blijven wel geldig!

Niet-commercieel verkeer

De definitie van niet-commercieel verkeer is verduidelijkt: het gaat om elke verplaatsing die niet tot doel heeft om een gezelschapsdier te verkopen of het eigendom ervan over te dragen. Het dier blijft voor de duur van dit verkeer onder de verantwoordelijkheid van de eigenaar of de gemachtigde persoon. Wanneer de eigenaar of de verantwoordelijke met meer dan vijf gezelschapsdieren reist, gelden dezelfde regels als voor handelsverkeer. Een uitzondering is voorzien voor dieren die deelnemen aan een wedstrijd, een tentoonstelling of een sportmanifestatie, op voorwaarde dat de juiste procedure is gevolgd.

Invoer van buiten de EU

De controles bij invoer in de Europese Unie worden verscherpt voor niet-commercieel verkeer. Als het dier uit een land van buiten de EU komt (met uitzondering van enkele sterk aan de EU gelinkte landen zoals Zwitserland en Noorwegen) is de eigenaar of verantwoordelijke verplicht om uit eigen beweging het dier op de plaats van binnenkomst voor controle aan te bieden aan de douane. De basisregels voor verkeer van gezelschapsdieren tussen EU landen blijven dezelfde. Honden, katten en fretten moeten geïdentificeerd zijn, geldig gevaccineerd zijn tegen rabiës en vergezeld zijn van een paspoort of van een invoercertificaat. Ook de wachttijden voor invoer of terugkeer met gezelschapsdieren uit landen buiten de EU wijzigen niet. Uitgebreide informatie is te vinden op de website www.ec.europa.eu
bron: NVWA, Min. van Economische Zaken

Iets meegemaakt?

Deel het met de leden in ons clubblad! Schrijf eens een stukje over je belevenissen met jouw Saarlooswolfhond en stuur het met een paar mooie, scherpe foto's (in groot formaat) naar de redactie: joh.berends@gmail.com

AVLS jaarverslag 2014

Er is het afgelopen jaar weer veel gebeurd in Saarlooswolfhondenland en in de kynologie. De activiteiten en ontwikkelingen in 2014 worden in dit jaarverslag weergegeven.

Pupaanwas

Het belangrijkste voor een rasvereniging zijn nieuwe pups. Zonder pupaanwas heeft een rasvereniging geen bestaansrecht. We mogen gelukkig niet klagen. In 2014 werden 13 nesten geboren met 71 gespeende pups. In Nederland waren dat er 9 met 41 gespeende pups (inclusief de 3 outcrosspups). In 5 nesten was sprake van pupsterfte of moesten pups worden ingeslapen, het ging daarbij om 7 pups. Bij onze Duitse leden werden 4 nesten geboren met 30 pups. Hierbij werd geen pupsterfte opgegeven.

Leden

Sinds de oprichting van de AVLS stijgt het ledental elk jaar. In 2007 begonnen we met zo'n 40 leden. Het ledental groeide gestaag door de jaren heen. In 2013 passeerden we de 200 grens. Het verslagjaar 2014 sloten we af met 222 leden, waarvan 39 gezinsleden. Zeven leden zegden hun lidmaatschap op. Negen leden zijn van de ledenlijst afgevoerd wegens het niet betalen van de contributie. Op diverse aanmaningen werd niet gereageerd, waarop zij als wanbetaler in de administratie werden geregistreerd. Eén lid werd geroyeerd. Het experiment met de proefleden werd aan het eind van het verslagjaar beëindigd. Allen hebben hiervan per mail bericht gekregen.

Royement

Niet alle dekkingen voldoen altijd aan de fokregels. Het bestuur heeft daar tot op zekere hoogte begrip voor. Maar als onze fokregels doelbewust worden overtreden en er willens en wetens wordt gefokt met een zieke Saarlooswolfhond, gefokt in de centrale fokkerij van de NVSWH, werd door een reu van een AVLS lid gedekt. Het bestuur heeft hem op 12 juni geroyeerd wegens ernstige en opzettelijke overtreding van ons Verenigings Fokreglement (artikel 4.3). Hij tekende geen beroep aan om zijn standpunt toe te lichten tijdens de ledenvergadering, zoals de reglementen van de vereniging voorschrijven in een dergelijk geval. Daarmee werd het royement definitief.

Diverse kynologische zaken,

Het couperen van bijklauwtjes, soms ook voorkomend bij de SWH, werd bij wet verboden op 1 juli 2014. Uitsluitend na gebleken medische noodzaak is de dierenarts bevoegd de klauwtjes te verwijderen. Vanaf 31 maart 2014 worden de CACIB certificaten niet langer meer per post verstuurd. Exposanten dienen de certificaten zelf uit te printen. De Raad van Beheer besloot per 1 juni over te gaan tot verplichte afname van DNA materiaal bij ouderdieren en pups om een DNA profiel op te kunnen maken. Indien de profielen niet overeenkomen, worden aan de pups geen stambomen verstrekt. Eind september heeft de Raad van Beheer de eerste DNA-certificaten uitgereikt. Op 27 november presenteerden het bestuur en de directie van de Raad van Beheer het projectplan 'Fairfok', gezonde en sociale hond

in Nederland'. Het doel is om maatregelen te formuleren die de gezondheid, het gedrag en het welzijn van honden in Nederland structureel verbeteren. Naar aanleiding van het fokken met een SWH teef die voor PRA voorlopig niet was vrijgegeven, besloot de RvB aan dit nest geen stambomen toe te kennen. De fokster diende eerst met de teef voor een panel van E.C.V.O. specialisten te verschijnen. De tuchtcommissie voor de kynologie oordeelde echter dat dit besluit niet juist was. De stambomen dienden te worden verstrekt.

Herplaatsing

Vijf Saarlooswolfhonden werden in het verslagjaar herplaatst. Caira, Miele, Django, Seven en Katara vonden bij hun nieuwe baasjes een liefdevol nieuw onderkomen.

de drie outcrosspups

Outcross

Voorzitter Jipping maakte op de Nieuwjaarsreceptie van de Raad van Beheer de outcross van de Saarloos Wolfhond officieel bekend. Het betekende een mijlpaal in de geschiedenis van de kynologie en voor ons ras. Het stamboek voor de Saarloos Wolfhond ging open om de verwantschap in de populatie terug te dringen en de inteelt beheersbaar te houden. Daarna presenteerde de AVLS de eerste outcrossplannen met de Zwitserse Witte herder aan de RvB die onder de indruk was van de zorgvuldig gevolgde procedure. De Raad besloot ook financieel deel te nemen bij de start van dit project. Jan Verbeeck, de voorzitter van de NVSWH, woonde als toehoorder de vergaderingen van de selectiecommissie bij, maar hij bleek later in het geheim overleg te hebben gevoerd met de door de RvB afgevaardigde commissieleden om de outcross op losse schroeven te zetten. Het aanvankelijke vertrouwen in een goede samenwerking met de NVSWH werd hierdoor ernstig geschaad. Het bestuur zegde het vertrouwen op in de RvB commissieleden, omdat zij geen enkele terugkoppeling naar de selectiecommissie en het bestuur van de AVLS over dit heimelijke overleg hadden gepleegd. Een verklaring op het internet van Verbeeck kon het bestuur niet onbesproken laten, omdat die enkele aperte onjuistheden bevatte. De Raad van Beheer had begrip voor het standpunt van de AVLS en verklaarde zich bereid om zoek te gaan

naar twee nieuwe RvB afgevaardigden in de selectiecommissie voor de outcross. In de nacht van 14 op 15 augustus werd het eerste outcrossnest geboren: twee reuen en een teef. Allen wolfsgrauw. In november keurde de selectiecommissie de pups. Zij kregen de uitslag veelbelovend. In het novemnummer van Zeldzaam Huisdier, een uitgave van de Stichting Zeldzame Huisdierrassen, werd uitgebreid aandacht besteed aan de eerste outcross van de Saarloos Wolfhond. In de loop van 2015 zal de tweede outcross plaatsvinden met een ander ras, uiteraard na overleg met leden en fokkers van de AVLS.

Expertisecentrum Genetica

In dit centrum van de faculteit Diergeneeskunde in Utrecht komen klinische genetica, populatiegenetica en moleculaire genetica samen. Doelstelling van het nieuwe centrum is het fokken van rasdieren optimaal te begeleiden om daarmee een bijdrage te leveren aan het verbeteren van de gezondheid van rashonden. Op 18 juni organiseerde het centrum een symposium. Op uitnodiging van de Raad van Beheer gaf Marianne Eggink, lid van de selectiecommissie, een presentatie over het fokbeleid van de AVLS met betrekking tot de outcross van de Saarloos Wolfhond. Op 6 november vond overleg plaats tussen het Expertisecentrum Genetica, de Universiteit Wageningen, het Van Haeringen laboratorium en de AVLS. Onderwerp van gesprek was advisering met betrekking tot de mogelijkheden van DNA onderzoek ten behoeve van de verwantschap in de populatie Saarlooswolfhonden van de AVLS. De financiële mogelijkheden zullen worden onderzocht.

Rashondengids

Het Landelijk Informatie Centrum Gezelschapsdieren (LICG) is bezig met de ontwikkeling van een rashondengids. Mensen die een rashond willen aanschaffen, worden hiermee beter geïnformeerd. De Saarloos Wolfhond zal ook worden opgenomen in de rashondengids. Literatuur- en populatieonderzoek zullen de wetenschappelijke onderbouwing vormen. De AVLS is gevraagd medewerking aan dit onderzoek te verlenen.

Bestuur

Penningmeester Ruud de Bruin overleed in 2014 op 4 april op de leeftijd van 62 jaar. De vereniging herdacht hem tijdens de algemene ledenvergadering. In zijn plaats is Robbert Haas benoemd in het bestuur. Esther Siteur-van Rijnstra nam de plaats in van scheidend bestuurslid Robbert Peper. Beiden werden met algemene stemmen gekozen tijdens de algemene vergadering van leden op 25 mei.

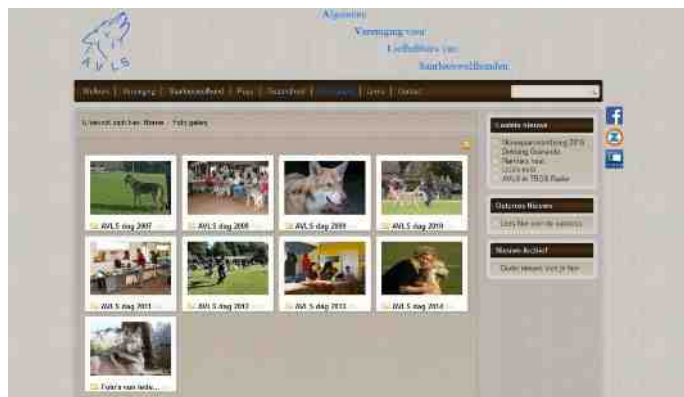
Clubmatch

Op 14 september organiseerde de activiteitencommissie van de AVLS weer een clubmatch. Dit keer in Soest. De opkomst was groot. Er werden 68 Saarlooswolfhonden

ingeschreven. De eerst geplaatste honden kregen een fraaie prijsbeker, voor de tweede en derde plaatsen was er een medaille in zilver en brons. Keurmeester mevrouw van Veen-Keur was zeer te spreken over de kwaliteit van de voorgebrachte honden.

Evenementen en Manifestaties

Op zondag 26 januari werd de traditionele Nieuwjaarswandeling gehouden. Na afloop werden we gastvrij ontvangen in het clubgebouw van de KC Dieren. Op 2 en 3 mei was de AVLS aanwezig op Animal Event in Hilvarenbeek. Het defilé van onze honden trok veel bekijks. Op 7 september was de AVLS op uitnodiging van de Stichting Zeldzame Huisdierrassen op de manifestatie Beleef Landleven. De locatie was het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem. Ook hier was de belangstelling voor ons ras groot. Op zondag 16 november organiseerde de AVLS een wandeling op het Rozendaalse Veld gecombineerd met een oogonderzoek door een ECVO specialist in Hoenderloo. De AVLS droeg per onderzochte hond een bedrag bij van € 12,50. Ook NVSWH leden hadden hun Saarlooswolfhond voor dit oogonderzoek aangemeld.

de vernieuwde website

Clubblad, website en communicatie

Zoals elk jaar verscheen het clubblad weer 4 keer, alle uitgaven werden in kleur gedrukt. De vernieuwde website kwam in augustus online. Overzichtelijker, duidelijker en moderner met een directe link naar onze Facebookpagina. Van het forum werd nauwelijks nog gebruik gemaakt. Het is duidelijk dat de communicatie nu via Facebook verloopt. De TROS televisie was geïnteresseerd in de outcross van ons ras. Marianne Eggink besprak op 24 november in een uitzending van TROS Radar tegen welke problemen de Saarloos Wolfhond opleep en hoe onze vereniging hiermee omgaat. De programmamakers willen het AVLS outcross project voor de televisie blijven volgen.

Het bestuur.

Fokkersoverleg zondag 1 maart 2015

Op zondag 1 maart is er weer een fokkersoverleg. Om 14.00 uur bij de KC Dieren, Admiraal Helfrichlaan 93a, 6952 GD Dieren. Het overleg kan worden bijgewoond door alle leden van de vereniging, dus ook door niet fokkers. Fokkers die geen lid zijn van de AVLS zijn ook welkom. Van tevoren graag je komst melden bij secretaris.avls@gmail.com

Een leerprogramma voor pasgeboren pups

Fokkers willen gezonde en levenslustige pups fokken die goed gesocialiseerd naar hun nieuwe baasjes vertrekken. Maar er kan altijd nog een tandje bij. Onderzoek in de VS heeft aangetoond dat er veel mogelijk is op dit gebied. Slechts een paar simpele oefeningen kunnen het verschil maken. Een methode die iedere fokker wordt aanbevolen.

door Dr. C. L. Battaglia, Ph.D.

Pups kunnen bijna onmiddellijk na hun geboorte leren. Vanaf de 21e dag zijn alle zintuigen ontwikkeld, het laatste zintuig is het gehoor. Op de leeftijd van 16 weken is het basiskarakter van de hond vastgelegd. Er is nu een serie, zeer eenvoudige tests ontwikkeld om pups te stimuleren terwijl ze groeien en zich ontwikkelen. De resultaten zijn opzienbarend.

Het doel van de oefeningen is het maximaliseren van het potentieel van de pups leercapaciteiten om zo zijn interesses en instincten te stimuleren. Door middel van een paar simpele oefeningen is het mogelijk een puppy op te voeden tot een alerte, vriendelijke, angstloze, onderzoekende, gelukkige en slimme hond. Belangrijk is dat de zintuigen al in het prille begin van de ontwikkeling worden gestimuleerd volgens een vast patroon.

In het Amerikaanse leger zijn zeer succesvolle methodes ontwikkeld om de capaciteiten van honden te verbeteren. Dit programma werd 'Bio Sensor' genoemd. Jarenlang onderzoek toonde aan dat vroege neurologische stimulatietoefeningen bij pups belangrijke en blijvende gevolgen hebben, als er op geregelde tijdstippen in het vroege leven van de pup neurologische stimulaties worden toegebracht. Er werden optimale resultaten verkregen. De oefeningen beginnen reeds op de

derde dag en gaan door tot en met de zestiende dag. In die korte periode vindt bij de pups een enorme neurologische groei plaats. De stimuleringsoefeningen geven de pup een grote voorsprong. De methode bestaat uit vijf simpele handelingen die dagelijks bij iedere pup afzonderlijk moeten worden toegepast en in één sessie dienen te worden uitgevoerd. Elke stimulatie hoeft slechts tussen de 3 en 5 seconden te duren.

1. Taststimulatie. Houd de pup in één hand en kietel de pup met een wattenstaafje gedurende 3 tot 5 seconden zachtjes tussen de tenen. Je hoeft geen reactie van de pup te zien.

2. Hoofd omhoog. Houd de pup met beide handen vast en plaats hem in een verticale positie met het hoofdje omhoog. (onder)

hoofd omhoog

3. Hoofd omlaag. Houd de pup stevig vast en plaats hem in een verticale positie met het hoofdje omlaag.

4. Op de rug. Leg met beide handen de pup op zijn rug met zijn neusje richting het plafond. De pup mag verder slapen of zich verzetten. (rechtsboven)

5. Temperatuurstimulatie. Gebruik een vochtige doek die je van tevoren vijf minuten in de koelkast hebt gelegd. Plaats de voeten van de pup er eerst op. Hou hem niet tegen als hij zich wil verplaatsen. Ook deze oefening duurt slechts 3 tot 5 seconden. (rechts)

Belangrijk is dat de pups een voor een dit schema doorlopen, altijd in de aangegeven volgorde. Deze simpele oefeningen produceren neurologische prikkelingen bij de pup die zich anders in dit levensstadium niet zouden voordoen. Onderzoek heeft aangetoond dat deze vroege stimulatie van de

hersenen een levenslang effect heeft. Sommige pups zullen zich tijdens de oefeningen verzetten, andere weer niet. In ieder geval moeten de oefeningen steeds nauwgezet en voorzichtig worden uitgevoerd. Niet meer dan eenmaal per dag en nooit langer dan 3 tot 5 seconden per oefening. Over-

op de rug

stimulatie kan negatieve gevolgen hebben. Deze prikkelingen maken dat het neurologisch systeem veel vlugger in gang wordt gezet dan normaal gesproken het geval was geweest. De aantoonbare voordelen voor pups die aan dit systeem van prikkeling werden blootgesteld zijn: een beter hartritme, een sterkere hartslag, een sterkere adrenalinestoot, een grotere stresstolerantie en een grotere ziekteverstand. Uit onderzoek blijkt dat pups die volgens deze methode geprikkeld werden actiever en onderzoekender waren, maar ook beter presteerden in onderlinge competitie spelletjes.

Ook was het probleemoplossend ver-

temperatuurstimulatie

mogen van de pups beter ontwikkeld dan bij pups die zonder deze prikkelingen waren opgegroeid. Door deze simpele handelingen worden pups betere en stabielere honden.

vertaling Johan Berends

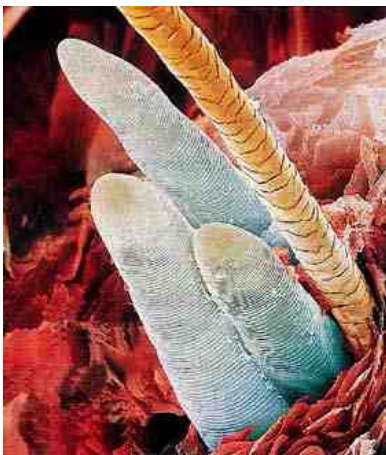
bron: VSPA, Early Neurological Stimulation

Demodex, een moeilijk te bestrijden parasiet

Schurfft is de meest gevreesde huidziekte bij honden. De veroorzaker is een kleine mijt, de *Demodex Canis*, die voor het menselijk oog onzichtbaar is. Demodex wordt ook wel puppyschurfft genoemd, omdat het vooral bij jonge honden voorkomt. Pups met een verminderde weerstand en een slechte lichamelijke conditie hebben de meeste kans op schurfft.

door Johan Berends

Als de pup voorspoedig opgroeit en zijn afweersysteem sterker wordt, kan Demodex soms spontaan genezen. Voorwaarde is dat de aandoening tot slechts één klein plekje beperkt blijft. Als de hond ouder is, moet meestal behandeling volgen. Ook bij oude, verzwakte honden kan schurfft optreden. In de huid van elke hond is de demodex mijt in kleine aantallen aanwezig. De mijt maakt deel uit van de normale huidflora en veroorzaakt bij

eitjes in een haarzakje

een gezonde hond geen klachten. Demodex kan toeslaan als een pup in de groei is achtergebleven in de baarmoeder, na een operatie of bij een slechte lichamelijke conditie van de hond. De mijten leggen hun eitjes in de haarzakjes en talgklieren. De eitjes zijn binnen 1 tot 3 weken volwassen mijten.

demodex mijt

Als je hond demodex heeft, heb je een serieus probleem! De bestrijding is lastig en vraagt veel doorzettingsvermogen en discipline.

Niet besmettelijk

Een hond met schurfft is niet besmettelijk. Ze kunnen zelfs zonder problemen spelen met andere honden. In een nest kun je één pup met schurfft aantreffen, terwijl de andere pups niet zijn aangetast, ondanks het innige onderlinge contact. De mens kan niet besmet worden met hondenschurfft: de mijt kan niet leven op de mensenhuid. Mensen kunnen wel schurfft krijgen, maar nooit van een hond.

Symptomen

Er verschijnen kale plekken op de kop, rond de ogen, de wangen, bij de hals en aan de binnenzijde van de voorpoten. Soms zijn er etterende pukkels die worden veroorzaakt door een bacterie, maar meestal is het een schone, kale plek. De hond heeft geen jeuk! In een later stadium kan wel jeuk ontstaan door bacteriële infecties.

Diagnose en behandeling

Met een scherpe lepel wordt een afkrabsel van de huid gemaakt dat onder de microscoop wordt bekeken. Het afkrabsel wordt tot bloedens toe gemaakt, want de mijt zit diep in de huid. De mijten zijn gemakkelijk aan te tonen. Als ze niet worden aangetrof-

fen, is het zeker geen demodex. Voor de behandeling moet eerst de weerstand van de hond worden verbeterd. De mijten worden daarna met zeer giftige middelen gedood. De behandeling mag pas worden gestopt wanneer geen levende mijten of eitjes meer in de huid aanwezig zijn.

demodex onder de microscoop

Hoewel demodex meer voorkomt bij glad-kortharige rassen, selecteren parasieten niet op een ras. Ook bij de Saarloos Wolfhond kan dus demodex voorkomen. Dat is geen schande. Puppies met een achterstand in de afweer kunnen demodex krijgen. Een groeiachterstand met verminderde weerstand van de pup (veelal ontstaan in de baarmoeder) is niet te voorkomen. Let dus goed op en verwijt jezelf of de fokker niets. Ga zo snel mogelijk naar de dierenarts en probeer met zorgvuldigheid en veel doorzettingsvermogen de parasiet uit te roeien.

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

De beste producten
van de dierenarts...
thuisbezorgd!

thuiswinkel
waardeborg

2,95
verzend
kosten

100

petpunten extra
bij uw bestelling
gebruik code:

Plushorst

Dierenartsenpraktijk Horst e.o., Amerikaanseweg 33, Horst
Dierenkliniek de Oude Melkfabriek, Leunseweg 22A, Venray-Leunen
Dierenkliniek Blerick, Helling 1, Venlo-Blerick

BARFmenu

100%
Natuurlijke Diervoeding

BARFmenu diepvries versvoeding wordt gemaakt van uitsluitend vers
rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature
een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

Geen chemische supplementen toegevoegd!
Geen rijst of granen - dus glutenvrij!

www.barfmenu.nl

TinLo

TinLo BV
Wilgenlaan 3e
2051 TA Berkel en Rodenrijs
www.tinlo.nl

Natuurlijk het beste!

BIOFOOD hondenvoeding.....natuurlijk het beste!

WAARDEBON

GRATIS KLEINVERPAKKING* 3KG OF 5KG ONTVANGEN?

Stuur dan een (originele) barcode van een grootverpakking
BIOFOOD hondenvoeding en deze ingevulde waardebon naar
BIOFOOD Diervoeding BV, Postbus 151, 9200 AD Drachten.

Uw naam :

Adres :

Postcode :

Woonplaats :

Telefoon :

E-mailadres :

*Noot: van Giant, Super Premium en Geperst Lam&Rijst bestaan geen kleinverpakkingen.
Hiervoor ontvangt u een verpakking 3kg Diner, tenzij anders aangeven.
De Geperst (adult) kleinverpakking bevat 5kg.
Max. 1 gratis verpakking per huishouden.

Voor meer informatie zie:
www.biofooddiervoeding.nl
of bel 0512-541920.

bevestig hier
uw barcode

BIOFOOD

WWW.BIOFOODDIERVOEDING.NL

Speuren met een glimlach

**Dat jagen en speuren sa-
mengaàn, komt goed uit
voor onze penningmees-
ter. Niet geheel toevallig
heeft hij samen met
vrouwlief Ineke twee
Saarlooswolfhonden. De
(nog) kleine Aeghir en de
grote Thorgal. Over speu-
ren met een glimlach.**

door Robbert Haas

Vandaag was weer een dag dat je na het speuren met een grote voldane glimlach, trots achter het stuur kruipt en van plan bent je hond extra te verwennen. Want wát een ongelofelijke prestatie! Maar eerst, hoe is het begonnen? Of eigenlijk, hoe zijn wij begonnen?

Het idee om te speuren begon vormen aan te nemen precies een jaar geleden. Wellicht niet bij iedereen bekend, maar ik jaag al geruime tijd. De reden waarom er dan geen daadwerkelijke jachthond met alle benodigde credentials is gekomen, laten we voor het gemak in dit verhaal achterwege. Laten we het er op houden dat Ineke een nieuwe hobby wilde en dit bleek Thorgal te zijn. Thorgal is inmiddels 3 jaar oud. En een jaar geleden wilde ik toch eens kijken wat de speurtalenten van, inmiddels ook een beetje mijn hond, Thorgal waren. Bij het uitlaten en het loslopen was gebleken dat hij immers een prima speurneus had. Konijnen en hazen in Nederland, reeën in Frankrijk en muizen anywhere. Neus aan de grond en weg was hij. Met een beetje mazzel was hij na een paar minuten weer in het vizier. Niet dat hij dankwam, maar dan zag je een schicht voorbij vliegen en hem in een ander bosje belanden. Soms kwam hij met iets terug, soms niet.

Zinloos

Zou dit er op kunnen duiden dat er toch nog een jachthond in hem schuilde? Niet echt. Hij brengt weliswaar naar mij wat hij gepakt heeft, maar hij eet het ook op. Ongeveer 5 meter verderop. Hij gaat er even rustig bij liggen. Afpak-

Thorgal met Robbert aan het werk

ken is zinloos. Dit betekent alleen maar dat het langer duurt voordat we weer verder kunnen wandelen. Een konijn van ca. 800 gram neemt zo'n 45 seconden in beslag. Een haas is natuurlijk wat zwaarder. De laatste was nog een jong beest en om en nabij 3 kilo, schat ik. Daar was hij wel een paar minuten zoet mee. Plus een half uurtje uitbuiken. Ik ben er op een bankje maar naast gaan zitten. Kortom: Prachtige jachtdrift, maar mijn jachtvrienden denken daar anders over.

Jachtraining

Vorig jaar dacht ik nog dat hij wel kon meedraaien met speuren tijdens een jachtraining. Het zogenaamde nazoe-ken. Hij zit dan immers aan een lange lijn en ik zou hem kunnen corrigeren, dacht ik. Het begon nog wel zo mooi. Er was een vers bloedspoor uitgezet en 'aan het einde van het spoor ligt een verrassing'. We waren als eerste '-team' gestart. Thorgal en vers bloed. Hij had geen aansporing meer nodig. Wat een natuurtalent!, zei onze 'juf' nog. Jullie zijn al bijna bij het einde, riep ze. Waar is de verrassing dan?, dachten wij allebei. Bleek het een konijn te zijn. Enfin, lang verhaal kort. We mochten niet meer terugkomen. Het konijn was namelijk de verrassing voor de hele groep. Ik heb nog net 1 pootje kunnen redden. Opeten was niet de bedoeling. Dit had ze nog nooit mee-

gemaakt. Tja... Het ging mij helemaal niet om het trainen voor de jacht, maar om samen met hem iets te doen. En daarnaast wilde ik hem geestelijk uitdagen. Het speuren werd echter in de ijskast gezet en dit vond ik erg jammer.

Mensengeur

Een paar maanden geleden waren we op vakantie bij Carin in Duitsland. Carin bleek te speuren met Jelte op mensengeur. Jelte speurt naar personen die vermist zijn. Of naar personen die zich hebben verstopt, maar met dit verschil houdt een hond zich natuurlijk niet bezig. Dit bood ook nieuwe kansen voor Thorgal. Het moet worden gezegd. Al het begin is lastig. Daar waar Jelte uiterst rustig en geconcentreerd een geurspoor afliep, was Thorgal met name bezig het rottige tuig af te krijgen. Oren plat naar achteren. 'En waarom wordt er een slaap T-shirt van 1 van die kinderen onder mijn neus gewreven? Oké dan, blijkbaar wordt iedereen erg blij als ik richting dat joch loop. Oh jongens, wat een pret. Nou, ik zie hem staan verderop. Dat zie je zelf toch ook? Ik kan hier wel stoppen'. Kortom, er was een voorzichtig beginnetje. Maar ik was inmiddels vastbesloten om hiervan een succes te maken. Dit moest 'm worden. Of er garantie voor succes zou zijn met een Saarloos en of dit wel verstandig was, heb ik volledig naast me neergelegd.

Privécursus

Terug in Rotterdam heb ik direct gezocht naar wie er in de buurt mij kon helpen met speuren naar mensen. Direct een privé cursus afgesproken met een nieuwe juf voor 10 speurlussen. Geen half werk! En Thorgal doet het inmiddels erg goed. Niet hij, maar ik heb veel moeten leren. Zijn neus is prima. Dit geldt voor alle honden trouwens. Misschien is niet elke hond even gemotiveerd, maar hun neus gebruiken gaat vanzelf. Juist ik moest leren hoe ik sporen moest uitlopen, hoe ik hem moest begeleiden met de lange lijn en met name hoe ik mijn mond moest dicht houden. Ook niet aanmoedigen. Thorgal is aan het werk en je ziet hem letterlijk denken. Dus niet in zijn oor tetteren dat het goed gaat, terwijl hij geconcentreerd bezig is. Dit vind ik eigenlijk nog het mooiste van het speuren.

Beslismoment

Bij elke afslag (haakse hoek) is er een beslismoment. Soms gaat Thorgal er voorbij, maar dan zie je hem denken 'dit klopt niet'. Het tempo gaat er uit, hij draait zich om en gaat zoeken waar ik even daarvoor de andere kant ben opgelopen. En hop, daar gaan we weer. Prachtig! Soms is er een dag dat het minder gaat. Praktisch in alle gevallen lag dat aan gestuntel van mij. Dan liep ik met de lange lijn door mijn eigen vlak daarvoor uitgelopen spoor heen. Dan is hij natuurlijk van de leg. Of het spoor heen en terug liggen te vlak bij elkaar in de buurt. Dan steekt Thorgal ineens over 20 meter dwars door het bos en pikt uiteraard mijn spoor op, maar mijn T-shirt met mijn eigen geur dat ergens halverwege is verstopt, blijft liggen waar het lag. Dan heeft hij het natuurlijk goed gedaan, want hij pakt een verser spoor op. Kortom, het is echt teamwork.

Bramenstruiken

Maar vandaag waren we geweldig. Of Thorgal in het bijzonder, want ik deed het eigenlijk verkeerd. De juf had namelijk gezegd om VOOR de bramenstruiken naar links te gaan. Dat had ik wel gehoord, maar er waren overal bramenstruiken om mij heen dus dit was best lastig. Ik liep in het gras langs het water met aan mijn linkerzijde bramenstruiken. Na een 100 tal meters begon ik me wat zorgen te maken,

wie wint dit spelletje?

want ik liep inmiddels praktisch in de bramenstruiken die groeiden tot aan de waterkant. Ik keek naar links en zag dat even verderop de begroeiing een beetje minder werd. Maar ook maar een héél klein beetje minder. Wel zag ik dat er een grasveld gloorde. 'Bedoelde ze dan echt hier naar links?'. Verdergaan kon echt niet meer, dus ik heb me dwars door de bramenstruiken heen gewerkt. (Ik had mijn lederen jagersoutfit aan. Maar dit terzijde.) Na veel geploeter kwam ik vervolgens op het grasveld aan en heb ik het spoor normaal verder kunnen uitlopen met nog paar afslagen. Het T-shirt verstopte ik en ben met een grote omweg teruggegaan naar Thorgal.

Heldendaad

Toen begon de heldendaad. In de eerste plaats was hij niet van plan strak mijn spoor over de bramenstruiken te volgen. Hij begon enthousiast op het pad in het gras maar is vervolgens het water ingegaan en is 2 meter naast het spoor lopend, uiteindelijk zwemmend (hij houdt niet van zwemmen) het spoor blijven volgen. Dit was al reuze knap. Even later was er geen keuze meer. Alleen wel of niet dwars door de bramenstruiken. Voor alle duidelijkheid, de kop van een hond komt als eerste in aanraking met de bosjes. Hij kan niet zoals wij met z'n handen (of zijn poten) eerst de takken voor zijn kop weghalen alvorens ergens tussendoor te gaan. Ik zag dus hoe hij eerst rustig overzag waar het relatief nog het minste pijn voor hem zou gaan opleveren. Het was direct duidelijk dat hij niet van plan was mijn spoor 1 op 1 te volgen, maar dat hij aan het calculeren was hoe hij zijn eigen route zou gaan lopen. Vervol-

gens stak hij voorzichtig zijn neus naar voren, oren plat naar achteren, soms zelfs de ogen dicht en zo gleed hij als het ware langs de doorns.

Voetje voor voetje

Als een kat heeft hij zich heel voorzichtig voetje voor voetje en heel erg oppassend voor zijn neus en ogen, zich een weg langs - en soms door - de doorns gebaand. Ik was perplex. Zonder krassen zijn we er allebei overigens niet vanaf gekomen... Over motivatie gesproken! Toen we op het vrije veld kwamen, stopte hij en schudde hij eerst alle spanning van zich af. Hij pakte het spoor weer op en ging verder richting het T-shirt dat uiteraard gevonden werd. De juf was achtergebleven. Vanuit de achterhoede vernam ik wel de bewonderende aanmoedigingen. Even later hoorde ik van haar dat als je voortvluchtige bent en honden achter je aan hebt, je het beste een struik met veel doorns kunt gebruiken om met succes te ontsnappen. Er blijken maar heel weinig honden te zijn die dan hun zin in speuren behouden. Wat een middag!

Uitgeteld

Op het hoogtepunt moet je stoppen, zeggen ze wel eens. Dus voor vandaag was het even genoeg. Maar ik was er meer van onder de indruk dan Thorgal zelf. Ook dat is mooi. Voor hem was het 'just another day at the office'. Thorgal heeft toen we thuis kwamen heerlijk gegeten en was daarna compleet uitgeteld. Ik vond dat ikzelf ook wel een borrel had verdiend.

Agressie bij honden, over de oorzaak van conflicten

Gevechten tussen Saarlooswolfhonden komen gelukkig nauwelijks voor. Het blijft meestal bij een grauw en een snauw. In een roedel gaat het erom wie de leider is. Dat leiderschap moet steeds geconsolideerd en bevestigd worden aan de hoogste in de rangorde. Honden en wolven kunnen niet anders, het is hun instinct! Wolven gaan het gevecht om het leiderschap aan, maar wat moeten we doen om gevechten tussen onze honden te voorkomen? De wetenschap probeert het antwoord te geven.

spelende wolven

*door Stanley Coren, Ph.D.
vertaling Johan Berends*

Thuis heb ik twee (en soms meer) honden. Bijna een derde van alle huishoudens in Amerika die een hond hebben, houden meer dan één hond. Als die honden met elkaar in gevecht gaan, is dat zeer onaangenaam voor de eigenaar. Maar dat niet alleen, het kan ook gevaarlijk zijn! Voor de honden en voor de eigenaar als die probeert tussenbeide te komen. Een wetenschappelijk rapport in The Journal of the American Veterinary Medical Association belichtte onlangs dit onderwerp.

Het besteedde speciaal aandacht aan de kenmerken van de betreffende honden om te beoordelen wat de meest effectieve methoden zijn om het niet tot een gevecht te laten komen.

Agressieve voorvallen

De onderzoekers lieten 38 paar honden naar de Kliniek voor Hondengedrag van de Universiteit van Grafton in Massachusetts komen. Alle honden hadden deel gehad aan agressieve voorvallen met hun huisgenoten. Het onderzoeksteam stelde een vragenlijst op om de kenmerken van deze honden zo adequaat mogelijk te beschrijven, waarop een behandelpunten volgde om de gedragsproblemen aan te pakken.

Teven en reuen

Het eerste wat de onderzoekers opviel, was dat teven veel meer bij agressieve incidenten betrokken waren dan reuen. In slechts 32% van de incidenten ging het om een conflict tussen twee reuen, terwijl in 68% van de gevallen teven een actieve rol speelden. Eerder onderzoek had dit reeds aangetoond. Agressiviteit van teven onderling levert ook grotere verwondingen op. De gevechten duren langer en zijn veel feller.

Aangeleerde commando's

Uit de gegevens bleek verder dat de aanstichters van de

gevechten meestal het laatst in het huishouden waren opgenomen. Dit betrof 70% van de honden. Bovendien begon in 74% van de gevallen de jongste hond met vechten. Die gevechten kwamen voor de eigenaren vaak als een donderslag bij heldere hemel, want 39% van de ondervragden antwoordden de onderzoekers dat hun honden vóór het gevecht altijd goed met elkaar konden opschieten. Gewelddadige conflicten kunnen heftig verlopen.

In de helft van de gevallen moest de dierenarts eraan te pas komen, terwijl 10% van de eigenaren die tussenbeide probeerden te komen, later medische hulp nodig hadden. Meer dan de helft van de eigenaren probeerden de vechtende honden te scheiden, omdat ze anders niet uit zichzelf zouden stoppen.

dreigende wolf

Slechts 8% van hen wist succesvol een eind aan het gevecht te maken met behulp van aangeleerde commando's.

Aandacht

Wat is nou precies de aanleiding voor een gevecht? In bijna de helft van de gevallen gaf de eigenaar meer aandacht aan een van de honden.

Opwindning als gevolg van de aankomst thuis van het baasje was in 31% aanleiding voor een gevecht. In 46%

waren voedselconflicten de oorzaak en in ruim een kwart ging het om ruzies over speeltjes die uit de hand liepen.

Risicofactoren

Er bleken verschillende risicofactoren te zijn voor een of voor beide honden die met elkaar in gevecht gingen. In 41% van de gevallen was een van de honden al eerder opgenomen geweest in een huishouden met meerdere honden. Als een van de honden 12 weken (of ouder) was toen het geadopteerd werd, betrof het percentage gewelddadige conflicten 39%. Voor honden die geadopteerd werden uit een asiël was dit in 33% het geval, terwijl honden die in een dierenwinkel waren gekocht in 16% van de gevallen een gevecht aangingen.

Verlatingsangst

Honden die zich agressief gedroegen naar honden in hetzelfde huishouden, waren soms ook agressiever in andere situaties. In 40% van de gevallen ging het om agressie naar andere honden, in 27% naar mensen in hetzelfde huishouden. Datzelfde percentage gold ook voor agressie naar onbekenden. Bedroevend genoeg toonden 20% van de honden agressie naar het baasje. Agressie was overigens niet het enige probleem van deze honden. In de helft van de gevallen hadden de honden last van verlatingsangst, en 30% had last van fobieën, onrust of een of andere vorm van angstig gedrag.

Behandeling

Het goede nieuws is dat agressie tussen honden in huis met gedragstechnieken behandeld kan worden. Eigenaren moeten dan met de honden thuis oefenen. Het belangrijkste dat de hond moet leren: niets is gratis! De hond moet allereerst gehoorzamen aan de basiscommando's 'zit' 'af' 'hier' 'blijf' voordat ze iets krijgen. Dat kan een maaltijd zijn, maar ook een snoepje, aandacht of gewoon een aai over de bol. In de tweede plaats moet de baas één hond kiezen als alfa. Deze hond krijgt altijd alles als eerste! (voer,

speeltjes, snacks etc.) Maar welke hond moet de baas kiezen?

Aantoonbare resultaten

Een pragmatische manier is die hond te kiezen die het grootst, het gezondst, het sterkst en het meest actief is. Een andere manier, die meer tegemoet komt aan menselijke prioriteiten zoals eerbied en respect, is de oudste hond te kiezen.

Dat wil zeggen, de hond die er het eerst was en het langst bij de eigenaar heeft geleefd. Beide methoden werken goed, maar niet meteen. Aantoonbare resultaten werden pas zichtbaar na 5 weken. De 'niets is gratis' methode was in 89% van de gevallen succesvol. Met de 'oudste hond' methode was dat 67%.

De onderzoekers dachten dat deze twee methoden om twee redenen werkten. In de eerste plaats moeten de honden handelen op een wijze die door de baas gecontroleerd werd.

Hierdoor nam de opwindning en de spanning onder de honden af. In de tweede plaats gebeurde nu alles op een voorspelbare manier. De honden leerden dat iedereen wat kreeg en dat een conflict dus niet nodig was.

Verbetering

Zoals al in het begin van dit artikel werd gezegd, zijn teven meer geneigd in huis een conflict aan te gaan.

De gevechten zijn ook feller. Dit komt ook overeen met de gegevens die laten zien dat de verbetering met de gedrags trainingen bij teven minder effectief was dan bij reuen.

Bij reuen onderling was er verbetering in 72% van de gevallen, voor reu-teef conflicten was dat 75% en tussen teven onderling was de verbetering 57%.

Hoewel dus niet zo effectief als in de andere conflicten is dit nog steeds een behoorlijk slagingspercentage dat zeker de moeite waard is.

bron: psychologytoday

Nieuw Leven

Lica met haar pups

Lica Kadin van de Kilstroom heeft op maandag 1 december 2014 zeven pups ter wereld gebracht. Het waren 3 teefjes en 4 reutjes. Van de reutjes was er 1 bosbruin, alle andere pups waren wolfsgrauw. De vader is Chumanis

Endoran Arik. De geboortegewichten varieerden van 490 tot 560 gram. Lica is een goede moeder en met de pups gaat het prima, laat fokster Marianne Eggink weten. Meer info vind je op de pagina met de dek- en nestmeldingen van de AVLS.

Baka Inu Naughty Namtar heeft op maandag 8 december 2014 vier pupjes geworpen bij Nathalie Mol in de kennel Baka Inu van Esther Siteur-van Rijnstra. Het werden 2 teefjes en 2 reutjes, allen wolfsgrauw. De vader is Zohey Zeger Zenit Bastaja. Namtar is een goede moeder. De geboortegewichten varieerden van 295 tot 350

de pups van Namtar

gram. Een reutje moest later worden ingeslapen. Meer info op de pagina met de dek- en nestmeldingen van de AVLS.

De blik van de wolf reikt tot in onze ziel, deel 3

Toen wolvenkenner Kent Weber en zijn vrouw Tracy Ane Brooks begonnen met hun wolven- en wolfhybridenopvang in de Verenigde Staten, konden ze op een gegeven moment de enorme instroom niet meer aan. Wanhopige eigenaren hadden gehoord van deze opvang en wilden zo snel mogelijk van hun wolfhybriden af. Het groeide Weber uiteindelijk boven het hoofd. Kent en Tracy moesten er noodgedwongen mee stoppen. Ze stellen zich nu ten doel het publiek voorlichting te geven over de grote problemen die mensen kunnen verwachten als ze wolven met honden kruisen of besluiten een wolfhybride aan te schaffen.

Vertaling en bewerking Johan Berends

Weber: 'We zijn eerst met opvang begonnen, omdat we vonden dat wolfhybriden een goed tehuis moesten hebben. Maar toen er 52 wolven en wolfhybriden in onze opvang zaten, moesten we 'nee' verkopen. We hebben aan zo'n 6000 mensen de laatste 2 jaar moeten zeggen dat we helaas geen opvang kunnen bieden aan hun wolf of wolfhybride. Ik zie het nu als mijn taak mensen voor te lichten over de verschillen tussen een wolf en een hond. Mensen moeten eindelijk gaan beseffen dat de natuur niet thuishoort in een hok, maar in het bos.' Tracy Ane vult aan: 'Ik vond het erg triest om te zien hoeveel wolfhonden moeten leven met mensen die absoluut geen idee hebben hoe ze met het dier moeten omgaan.'

Kent Weber geeft voorlichting

Wolfhybridenpuppy

Cesar Millan gaat in deze aflevering met gedragstherapeute en wolvenkenner Jennifer McCarthy naar de vier jaar oude reu Ramses. Zijn baasje Milo Sanchez vertelt: 'Mijn oom had een wolfhybride en daarom raakte ik erin geïnteresseerd. Er worden veel wolfhybridenpuppies gefokt en verkocht in de Verenigde Staten, maar omdat een groot deel daarvan weer in opvangcentra verdwijnt, dacht ik er goed aan te nemen. Toen ik Ramses eenmaal had, was ik erg bezorgd over zijn gedrag. Hij was bang voor alles! Ik had eigenlijk geen idee dat het zo heftig zou zijn. Het duurde 3 maanden voordat hij een beetje aan mij gewend was en ik hem heel voorzichtig kon benaderen. Iedereen die hij niet kent, gaat hij uit de weg. Als Ramses in een hoek wordt gedreven, raakt hij in paniek en poept en plast hij uit pure angst. Het is gewoon niet mogelijk dat een onbekende in de buurt van hem komt.'

Bullmastiff

Milo heeft nog een andere hond. Het is een ongecastreerde reu, een Engelse bullmastiff genaamd Roscoe. Die reu is 1,5 jaar. Ramses en Roscoe speelden eerst leuk met elkaar, maar na verloop van tijd werd hun spel grimmiger. Na ongeveer 6 maanden brak er, als een donderslag bij heldere hemel, een enorm gevecht uit waarbij

Ramses de bullmastiff ernstig toetakelde. Roscoe's wonden moesten worden gehecht en de kosten bedroegen maar liefst 1200 dollar. Ramses begon in die periode ook over de omheining te springen. Hij zwierf vaak door de buurt en joeg kippen achterna. Toen begon het een echt probleem te worden. Milo moest hem opsluiten. Hij investeerde 800 dollar in een 1,80 meter hoge kennel met kennelpanelen die in beton waren gestort. Milo: 'We hebben veel ranches hier in de buurt met vee. De boeren willen natuurlijk hun vee beschermen en ik wil niet dat Ramses hun vee opjaagt. Ik werk de hele dag en heb mijn huis 1,5 jaar geleden gekocht. Soms werd ik gebeld door de dierenpolitie dat ik mijn hond moest komen ophalen.'

Wilde tijger

Het omheinde terrein is te klein voor Ramses. Bovendien loopt Roscoe buiten de omheining vrij rond. Jennifer legt Milo uit dat hij een wilde tijger in huis heeft gehaald en denkt dat die zich zal gedragen als een huiskat. Milo wandelt zo'n 20 kilometer in de week met Ramses. Jennifer vindt dat de eigenaar van Ramses duidelijk veel van hem houdt, maar hij moet zich realiseren dat er veel tijd in gaat zitten om hem goed op te voeren. De wolfhond moet zijn energie kwijt. Een wandeling van 5 kilometer per keer is niet voldoende. Milo werkt ook met de Arabische vol-

bloedpaarden van zijn buren, die hem leren omgaan met de paarden door ze bijvoorbeeld te longeren. Volgens Jennifer kan dit Milo helpen in zijn omgang met Ramses. Het longeren kan hij gebruiken om Ramses te leren rustig aan de riem te lopen. Cesar Millan erkent dat hij weinig van wolven en wolfhonden weet. Hij kijkt toe hoe Jennifer Ramses benadert. Jennifer ziet veel wolf in Ramses' gedrag. Ze ziet ook een deel Duitse herder. Als ze de kennel in gaat waar Ramses opgesloten zit, benadert ze hem zijdelings met langzame, trage bewegingen.

Lichaamstaal

'Ik weet niet of hij me zal bijten, daarom moet je altijd goed naar de lichaamstaal kijken van het dier en niets overhaasten,' zegt ze. Voetje voor voetje loopt ze achterwaarts naar Ramses toe. Dan zakt ze door haar knieën om zich zo klein mogelijk te maken. Ze gaat naast Ramses zitten en er gebeurt minutenlang niets. Het dier moet zelf het tempo bepalen. Jennifer, op haar knieën naast Ramses, buigt zich naar voren en maakt zich klein. Dan raakt ze hem langzaam met haar hand aan en kriebelt hem zachtjes tussen zijn voorpoten en op de borst. Ramses ontspant zichtbaar en laat zich daarna wat meer betasten. Cesar Millan kijkt gefascineerd van een afstand toe. Milo, Ramses' eigenaar, is verbaasd. Dit heeft nog nooit iemand bij Ramses kunnen doen. Dan staat Jennifer voorzichtig op en loopt weer achterwaarts naar Ramses toe. Ze fluistert rustgevende woordjes. Dan aait ze Ramses over zijn grote kop.

Vertrouwen

'Je moet zijn vertrouwen winnen en versterken,' zegt Jennifer. 'Daarom heb ik hem eerst onderdanig benaderd om dat vertrouwen te krijgen. Je moet denken vanuit het dier en je de vraag stellen: wat zal Ramses het meest gelukkig maken?'

Ramses is volkomen tot rust gekomen toen Jennifer zich klein maakte, waarbij ze bewust een lage positie innam. 'Dit is in wezen dezelfde benadering als bij paarden', legt ze Ramses' baasje uit. 'Jij doet in principe precies het-

zelfde met de volbloed Arabieren van de buren.' Jennifer gebruikt ook andere technieken bij de benadering van wolfhybriden. Met ademhalingsoefeningen kan ze haar hartslag en bloeddruk naar beneden brengen. Dieren kunnen dat opmerken.

Leren begrijpen

Ze lopen een eindje door de buurt met Ramses. De wolfhond is al redelijk op zijn gemak. Jennifer doet voor hoe zijn baasje een rondje moet lopen met hem, om zijn eigen as, als Ramses bang of onzeker is. Net als bij het longeren van een paard, maar dan in een kleinere cirkel. Volgens Cesar is het belangrijk dat we het dier leren begrij-

begroeting door een oude wolf

pen waar we mee samenleven. De hond kan immers geen mens worden en deze wolfhybride kan geen hond worden. Milo heeft de 'wolfkant' van Ramses beter leren begrijpen. Hij ziet grote, positieve veranderingen in het gedrag van Ramses en hij zal zijn uiterste best doen om met de adviezen van Jennifer en Cesar aan de slag te gaan.

Castreren

Die adviseren hem de andere reu, Roscoe, te castreren en de honden voorlopig van elkaar gescheiden te houden. Milo beseft nu dat er veel bij komt kijken om een wolfhybride te houden en op te voeden, maar hij is

vastbesloten er het beste van te maken. Hij realiseert zich ook dat hij met zijn fulltime baan eigenlijk te weinig tijd voor Ramses heeft. 'Dit dier geeft ons het grootste geschenk dat je je in kunt denken. Met al die camera's erbij en al die mensen... moet je eens kijken hoe ontspannen hij nu is. Want we moeten ons bedenken dat Ramses in de vrije natuur helemaal niets met ons te maken zou willen hebben. Hij zal nooit als een blijde wolf rondrennen in Yellow Stone' zegt Jennifer. Ramses baasje is bereid de verplichting op zich te nemen deze wolfhybride een gelukkiger leven te geven. 'Daar prijs ik hem voor en ik denk dat hij ver zal komen,' zegt Jennifer.

Balans

Cesar bewondert mensen als Milo die zich niet alleen ontfermen over een dier in nood, maar ook bereid zijn om alles te doen wat nodig is om het dier weer in balans te brengen. We kunnen deze dieren geen leven in de vrije natuur bieden, maar we kunnen wel het beste doen wat menselijkerwijs gesproken mogelijk is. De volgende aflevering is tevens het slot van deze serie. We maken kennis met een mix van een Amerikaanse Timberwolf en een herder die geen enkele schroom kent!

*Foto's: Pettalk, Komar, Mission Wolf.
Bron: SueAnn Fincke voor NGC.*

Cavom[®]

de natuurlijke voeding

*Cavom is de volledige
en hoogwaardige maaltijd
voor uw hond.*

*Cavom bevat alle essentiële
voedingsstoffen in de juiste
verhouding.*

*Cavom is voordelig
in gebruik, door de hoge
energiewaarde en de lichte
verteerbaarheid.*

*Voor specifieke vragen over
Cavom kunt u altijd contact
met ons opnemen.*

Netto ter beschikking
(M.E.) ± 4200 Kcal/kg

Cavom daar draait een gezond hondenleven om

VDM Diervoederfabriek B.V., Tussendiepen 9 -13, 9206 AA Drachten,
Tel: +31(0) 512 51 59 55, Fax: +31 (0) 512 51 60 50, E-mail: vdm@cavom.nl

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

www.editoo.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS
De Ruyterweg 11, 2665 AL Bleiswijk

De rasvereniging voor alle Saarlooswolfhonden

www.avls.nl